

LVSZ-nagygyűlés Namíbiában

Lapzártánkkal egy időben, kedden este ér véget Namíbia fővárosában, Windhoekban a Lutheránus Világszövetség (LVSZ) tizenkettedik nagygyűlése. Az *Isten kegyelméből szabadon* mottóval május 10-én kezdődött eseményen mintegy nyolcszázán vesznek részt, köztük az LVSZ 145 taggyházaának 324 hivatalos delegáltja. (A Magyarországi Evangélikus Egyházat képviselő ötfős küldöttség vezetője – az LVSZ egyik alelnöki tisztét is betöltő – dr. Fabiny Tamás püspök.) A nyitó istentiszteletet a vendégeknek szállást nyújtó Safari Court Hotel parkolója fölé emelt sátorban tartották, a világggyűlés csúcspontját jelentő vasárnapi alkalom helyszíne viszont a Namíbia első államfőjéről elnevezett Sam Nujoma Stadion volt, ahol közel tízezen emlékeztek meg a reformáció születésének ötszázadik évfordulójáról. A Lutheránus Világszövetség legfőbb döntéshozó grémiumának találkozájáról gazdag híranyag található az *Evangélikus Élet* pedig következő magazinszámában szolgálnak részletekkel.

■ EVÉLET-INFO

FOTÓ: LWF / BRENDA PLATERO

Oratio œcuménica

[Lelkés:] Urunk, Istenünk, aki azt ígérted igédben, hogy meghallgatod kéréseinket, ha Jézus nevében fordulunk hozzád, add nekünk Szentlelket, hogy könyörgésünk ne csupán saját vágyainkat visszhangozza, hanem mindenekelőtt azt, ami akaratosod szerint való, és valóban a javunkra válik.

[Lektor:] Könyörgünk hozzád egyházunkért. Amikor azt látjuk, hogy az aratnivaló ugyan sok, de a munkás kevés, különösképpen is arra kérünk, hogy szánd meg népedet. Erősítsd meg a benned bízók hitét, hívd és küldd el őket, hogy mindig legyenek hűséges munkások „aratásodban”. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Könyörgünk hozzád gyülekezeteinkért is. Add, hogy soha, sehol és semmikor ne vessék meg azokat, akik tisztán és igazán hirdetik szent igédet, és a szentségekkel helyesen szolgálnak, hanem inkább úgy tekintsenek rájuk, mint küldöttjeidre és igédnek szolgálóira, mert csak így találhat egymásra pásztor és nyáj. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Urunk, Istenünk! Add, hogy valóban úgy tudjunk megszólítani téged mindennap, mint édesatyánkat. Az imádság veled köt össze minket, ezért kérünk, hogy taníts minket szüntelenül imádkozni. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Könyörgünk hozzád a gyengékért, a betegekért és a szomorúakért. Emlékeztess őket arra, hogy nálad helye van az örömnél és a bánatnak egyaránt, és arra is, hogy hozzád bármikor kiálthatnak. Add, hogy örömeinkben mi se feledkezzünk meg soha a háláról, és a szükségben is mindig gyermeki hittel forduljunk hozzád segítségért. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Könyörgünk hozzád a minket körülvevő, sokszor békétlen világról. Add, hogy egyre többen megérthessék: nélkülöd nincs békesség és üdvösség. Hadd lássa meg mindenki, hogy te nem múlt földi örömöket kínálsz számunkra, hanem az örök élet boldogságát. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lelkés:] Urunk, Istenünk, aki adsz Szentlelket mindazoknak, akik kérik tőled, mi is így fordulunk hozzád: „...a legnagyobbra kérünk: / Légy Lelkessel vezérünk...” A Lélek szüntelenül Jézusra mutat, és számunkra, feledékeny emberek számára mindig eszünkbe juttatja Urunk keresztes végzett szolgálatát, hogy megláthassuk: szükségünk van rá, hiszen csak ővele, őáltala és őbenne lehet miénk a bűnbocsánat és az élet. Ámen.

Istendicséret közös énekléssel

Országos evangélikus kórustalálkozó

Tizenkét kórus lépett fel az elmúlt hétvégén Szarvason, az országos evangélikus kórustalálkozón. Békéscsabáról, Bonyhádról, Budapestről, Csákvárról, Kecskemétről, Maglódról, Miskolcra, Nyíregyházáról, Orosházáról, Oroszlányból, Pécsről és Répcelakról érkeztek az énekkarok a május 13-i eseményre. A bemutatkozó koncertek után a négyszázal is több kórustag közösen énekelte el a külön erre az alkalomra írt művet.

A zene fiatalítja a lelket, jó Istent dicsérni, a zene szolgálat – mondták az országos evangélikus kórustalálkozóra érkező kórusok tagjai. És valóban, csupa vidám, mosolygós, energiával teli embert láthattunk múlt szombatban a szarvasi Ótemplomnál. Mindez azért

is jó érzés, mert egyházunkban évek óta nem volt ehhez hasonló országos esemény (míg egyházkerületi, egyházmegyei kórustalálkozók rendszeresen várják a gyülekezeti énekkarokat, amelyeknek a száma egyébként öröndetesen növekszik az utóbbi években).

Kendeh Gusztáv, az országos presbitérium egyházzenei bizottságának elnöke, az alkalom főszervezője elmondta: régóta tervezték, szervezték a találkozót, és fontosnak tartották, hogy a reformáció kezdete ötszázadik évfordulójának kiemelt eseménye legyen. „Az evangélikus egyházban az éneklésnek és a zenének fontos szerepe van, és ezt a hagyományt szeretnénk ezzel a találkozóval is erősíteni” – fejtette ki.

A szarvasi eseményre az egyházkerületek legjobb kórusai jutottak el. A délelőtti próbák után délután vette

kezdését a kórusok bemutatkozása. Hafenscher Károly köszöntőjében úgy fogalmazott: „Mindig ünnep, amikor találkozás van, a most atomjaira szétlázó világban pedig különösen fontosak az olyan találkozások, mint ez a mostani. Gazdagok leszünk, ha átéljük és átadjuk a zenét, mert az egyház a gyülekezetekben és a kórusokban él.” A reformáció kezdetének ötszázadik évfordulójára utalva az evangélikus lelkész, a kormányzati Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa, egyházunk zsinatának lelkes elnöke azt mondta: „Kell egy tiszta hang, amely elindít egy folyamatot. Ötszáz év után sok zaj van a világban, és szükség van a tiszta hangra.”

Folytatás a 2. oldalon ►

Talp alá való reformáció

Jó ideje koptatják már a főváros járókelői a Kálvin tér díszburkolatába illesztett, a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulója alkalmából készített köztéri installációt – Szabó Levente építész és Polgárdi Ákos tervezőgrafikus alkotását –, ám az attrakció hivatalos avatására csak május 15-én került sor. A térburkolatba illesztett, reformátoroktól és kortárs irodalmároktól származó idézeteket tartalmazó emlékkövek másolatát a reformáció emlékévének végeztével „örökbe fogadhatják” a Kárpát-medence protestáns közösségei.

A Kálvin téri református templom bejáratánál elmondott avatóbeszédében Hafenscher Károly, a kormányzati Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa, a Magyarországi Evangélikus Egyház zsinatának lelkes elnöke arról beszélt, hogy a reformáció az emberiség egyetemes öröksége, Európa kincse, de minket, magyarokat „különös gazdagsággal ajándékozott meg” a kultúra, a gazdagság, a közélet terén egyaránt. A tér közeletébe illesztett kilencvenöt, Luther Márton és Kálvin János gondolatait, illetve az azokhoz illeszkedő kortárs irodalmi idézeteket tartalmazó emlékkövekre készíti a városlakókat, hogy egy-egy pillanatra megálljanak, a sorokat olvasva lefelé tekintsenek, majd szemüket az égbe emelve Istent keressék. „Engedjük,

hogy hassanak ránk ezek a veretes szavak, majd a megújulás lendületével induljunk tovább a reformáció szellemében” – mondta Hafenscher Károly.

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere, református lelkész rámutatott, hogy a járólapokra féselt gondolatok olyan üzenetek, amelyeken nem fog az idő vasfoga, s amelyek minden korban inspirálják a gondolkodó és hívő embereket. A miniszter szerint ezek a mondatok minket is eligazíthatnak az életben, hiszen a szó legjobb értelmében provokálnak, tettekre indítanak. Balog Zoltán kitért arra: Isten nyelv által átadott igéje egyfelől kiszolgáltató, hiszen a szavakat félre lehet magyarázni, el lehet ferdíteni, másfelől azonban hatalom is. Isten igéjében

KISS TAMÁS FELVÉTELE

Balog Zoltán és Hafenscher Károly a köztéri installáció felavatásán

olyan inspiráló, megújító erő van, amely újra és újra áttör nemcsak az évszázadok rárakódott értelmezéseiben, hanem az aktuális manipuláción, az aktuális hamisításon is, és ilyenkor újra élő és ható lesz – fejtette ki a miniszter. A reformáció értékei itt és most a lábunk előtt hevernek – tette hozzá.

Az idézeteket tartalmazó kövek másolatát a reformáció emlékévének végeztével „örökbe fogadhatják” köz-

intézmények és magyarországi vagy határon túli magyar protestáns közösségek. Balog Zoltán miniszter ezzel kapcsolatban azt hangsúlyozta: hisz abban, hogy a Kárpát-medencében szét-szóródó kövek úgy teremtenek majd új összetartozást, ahogyan a reformáció üzenete teremtett egykor új közösségeket, nem rombolva le a népek meglévő, sajátos értékeit.

■ (ILL.)

FIZESSEN ELŐ
LAPUNKRA!

Istendicséret közös énekléssel

Országos evangélikus kórustalálkozó

► Folytatás az 1. oldalról

A nap folyamán hallhattunk Bachot, Briegelt, Praetoriust, Purcellt, Kodályt, Szokolay Sándort és kortárs zeneszerzők műveit is, és bár a kórusok eltérő minőségben szólaltak meg, minden előadásban voltak kifejezetten áldott és szép pillanatok.

Gáncs Péter elnök-püspök igehirdetésében Pál és Szilász közös imájából és énekéből (ApCsel 16,25) kiindulva arról beszélt: a zene megmutatja, hogyan lehetünk foglyokból szabadokká, hogyan szabadulhatunk meg a belső, nyomasztó gondoktól az ének által. „Aki gyülekezeti kórusban énekel, nem magának énekel, hanem Istent magasztalja. Azért éneklünk, mert hisszük, hogy jelen van, neki éneklünk.”

Több mint négyszáz kórustag volt jelen a találkozón, kamarakórusokban, vegyes karokban éneklők, de zeneka-

ri együttesek is. A saját repertoárok el-éneklése után többször volt közös ének is. Az egyik ilyen összkari mű kifejezetten a kórustalálkozóra készült. *Kecskés Balázs Tarts meg, Urunk, szent igédben* című kórusműve mind szövege, mind zenei stílusjegyei alapján több különféle lelki háttérrel megjelölt, egyesítő, a szó tágabb értelmében vett „ökumenikus” kompozíció lett. *Dr. Bence Gábornak*, a Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség karvezető kántorának vezényletével a nap folyamán kétszer is elhangzott az érdeklődők és a kórustagok öröme.

A találkozón részt vevő kórusok másnap, Cantate vasárnapján fontos és szép szolgálatot vállaltak, hiszen különböző környékbeli templomokban énekeltek, olyan gyülekezetekben, ahol nincs kórus.

■ KÉZDI BEÁTA

FOTO: BABAK ZOLTÁN

Ki leszek, ha nagy leszek?

Ilyen volt a 11. KÖSZI Életfonal életvezetési tábor

Tizenegyedik alkalommal rendezték meg a tavaszi KÖSZI Életfonal életvezetési tábor. Ez évben ismét a piliscsabai Béthel Evangélikus Missziói Otthon várta április 28. és május 1. között a tizenkét-tizenhét éves fiatalokat. A tábor ebben az évben Nemes Anikó vezette, a lelki vezető Seben Glória, a téma pedig a középiskola utáni „nagybetűs élet” volt.

Egy hideg téli napon megcsörrent a telefonom. Nemes Anikó, régi konfirmandustársam volt a vonal túlsó végén. A szokásos udvarias körök után feltette a nagy kérdést: „Akarsz-e jönni a KÖSZI-táborba?”

A mai napig nem tudom, miért mondtam rá azonnal igent. Annyi más, fontosabbnak tűnő dolgom lehetett volna. Talán egy megérzés, talán az isteni gondviselés mondatja velem, nem tudom. Az azonban az első veze-

tői találkozó után kiderült, hogy a tábor nagyon profi lesz, s a kezdeti kétségeim után bizakodva néztem a hétvége elé.

Aztán eljött április utolsó hétfőjére. Pici izgalommal érkeztem Piliscsába, de ez hamar elmúlt, hiszen amikor megjelentek az első gyerekek, már érződött, hogy remek közösségbe csöppentem bele.

A táborban nagyszerű beszélgetések alakultak ki, többek közt a gimis élet nehézségeiről, jövőbeli tervekről, a párkapcsolatokról és minden olyan témáról, amely segíthet a mai fiataloknak elindulni a „felnőtté” válás útján. Ezeknek a jóízű beszélgetéseknek a hangulatát nem is igazán tudom papírra vetni...

Mesélhetnék helyette a programokról, a remek játékokról és a fantasztikus előadásokról. Például *Benkő Vilmosról*, aki pazar humorral, érdekfeszítő és egyedi stílusban vázolta, mi kell ahhoz, hogy egy fiatal sikeres legyen. Vagy elmondhatnám, hogy *dr. Kóvári-Horváth Márta* vezetésével mindannyian elmesélhettük, milyen is lenne a mi álomiskolánk. Elmesélhetném a *Seben Glória* által vezetett áhítatokat, a közös énekléseket, az éjszakai túrát

és azon belül is a kilátót. Vagy leírhatnám a záró bankett fergeteges hangulatát, esetleg beszélhetnék az esti kiscsoportos pokrócmesékről is...

Vagy mesélhetnék a résztvevőkről: a jó tollú *Csabiról*, a fociban verhetetlen *Ábelről*, a következő olimpiai bajnokunkról: *Hannáról*, az örökké mosolygó *Csilláról*, az érdeklődő *Lucáról*, a hihetetlenül értelmes *Andrisról*, a cselgép *Mátéről*; *Juliról*, aki igazából *Sipi*. Vagy részletezhetném *Vica* nevetését, *Lilla* kapcsolati hálóját, *Bazsi* remek humorát vagy épp *Mici* kedvességét. Megoszthatnák az olvasóval remek sztorikat, mint mondjuk a záró pakolást *Olivérről*, vagy épp azt, hogy *Ádám* szenvedélyének köszönhetően majdnem megnyertünk egy focimeccset 2:7-ről.

Írhatnék sok mindenről, de csak az érezheti át egy ilyen tábor hangulatát, aki részt vesz benne. Teljesen új élmény, hogy szűk négy nap után az elköszönnésnél úgy éreztem, mintha ezeréves barátaimtól köszönnék el. Furcsa, hogy négy nap alatt mennyi közös élményt lehet összegyűjteni.

Ha legközelebb megcsörren a telefonom, s megkérdezik, hogy akarok-e KÖSZI-táborba menni, már egy szemernyi kétségem se lesz a válasz felől.

Ha valaki jó társaságra vágyik, új barátokra, tartalmas programokra, akkor ezt a táborra neki találták ki. Ha valakinek igénye van újfajta, fiatalosabb áhítatokra, közös éneklésekre, akkor ez az ő tábor.

Köszönjük szépen a tiszta és rendezett Béthel-otthont *Kiss Péter* szolgálatvezetőnek és lelkiismeretes csapatának.

Ez a 2017-es tavaszi tábor számomra örök élmény marad, őszintén remélem, hogy egyszer látom még minden résztvevőjét. Köszö, KÖSZI!

A KÖSZI táborszervezői már most javában készülnek a nyári táborokra: a 21. KÖSZI Napvető kreatív tábor július 16–22. között a kamaszoknak, a 21. KÖSZI Napvető kalandtábor augusztus 6–12. között a gyerekeknek rendezik meg. Információk és jelentkezés a koszi.net oldalon.

*

A 11. KÖSZI Életfonal életvezetési tábor a Keresztény Önkéntesek Szövetsége az Ifjúságért és Gyermekéért Egyesület (KÖSZI) szervezésében, a Szívvel-Lélekkel Alapítvánnyal és a Piliscsabai Evangélikus Egyházközséggel együttműködve valósult meg.

■ SZILÁGYI SZABOLCS

FOTO: KEVEHÁZI D. SAMUEL

Liturgia a betegek szolgálatában

Kórházlelkészek ökumenikus konferenciája

„Kórházi területen dolgozó lelkészeket, papokat, önkénteseket és teológiai végzettségű szolgatársainkat várjuk 2017. május 13-án, szombaton 10.00–15.00 óra között Vácra egy közös találkozásra” – szól a meghívó, a címben jelzett témamegjelöléssel. A szervező, *Kalocsa Zsuzsanna* evangélikus kórházlelkész és munkatársai, valamint *dr. Faragó Artúr*, a katolikus Váci Egyházmegye kórházlelkésze értékes, szakmai ismeretekben és találkozásokban gazdag nappal ajándékozta meg azt a mintegy félszáz résztvevőt, akik ezen a napon a Váci Egyházmegye Képzési Központjának vendégei voltak.

A szakmai napot *Kalocsa Zsuzsanna* nyitotta meg, majd *Faragó Artúr* atya üdvözölte házigazdaként az egybegyűlteket. Egyháznak részéről jelen voltak – többek között – a kórházlelkész szolgálat munkatársai: *Tóth Melinda Anna* ózdi lelkész, *Bajuszné Orodán Krisztina* kórházlelkész és *Kecskés Anita*, a szolgálat munkatársa.

Az első előadó is az evangélikus egyház soraiból került ki: *dr. Hafenschér Károly* evangélikus lelkész, egyházzenész, liturgikus szakember, a kormányzati Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa *Hazakísérni – kevésebbé ünnepélyes, de annál fontosabb liturgia* címmel tartotta meg előadását.

Dr. Káposztássy Béla katolikus pap, liturgikus és mentálhigiénés szakember előadása olyan történeti áttekintést adott, amely nemcsak a protestáns résztvevőknek, de minden bizonnyal a katolikus testvéreknek is sok új ismerettel szolgált. Az atya *A szavak, gesztusok, rítusok nyelvén – betegek lelkipásztori ellátása a katolikus hagyományban* címmel a kétezer éves kereszténység kezdeti évszázadainak gyakorlatát foglalta össze.

Kerekes Márton református lelkipásztor, kórházlelkész előadása a *Bibliai ihletésű és egyéb spirituális témájú szövegek használata a betegek lelkigondozásában* címet viselte. „Az Ige egyházá-

nak” nevezett felekezet lelkésze arról beszélt, hogy milyen kihívással jár a tény: a betegágynál „valamit mondani kell”. Ugyanakkor felhívta a figyelmet azokra a hibákra, amelyeket nem szabad elkövetni: nincs bibliaolvasási kényszer, mint ahogy az idő sem sürgel! Időt kell adni a betegnek és az őt gondozóknak is, s abban kell eszközözé válni, ami az adott betegnek, családjának fontos. Miként számos előadó, a református lelkész is imádságokkal és történetekkel fűszerezte gondolatait.

Dr. Varga Gyöngyi evangélikus lelkész, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Ószövetségi Tanszékének docense *Életünk tánca: áldás, mozdulás, gyógyulás* címmel tartott előadást, ebéd után meg is mozgatta a jelenlévőket. Szavait *Dietrich Bonhoeffer* mártír teológus, evangélikus lelkész szavaival zárta: „Aki áldott, maga is áldás.” Útravalóként pedig a lelkésznek szép áldással engedte útjára a résztvevőket.

■ STIFNER-KÓHÁTI DOROTTYA

Munkatársunk elismerése

Újságírói és közösségi munkásságáért nemrégiben Békés Városért kitüntetés vehetett át az *Evangélikus Élet* egyik tudósítója, *Szegfű Katalin* a viharsarki település városá nyilvánításának negyvenedik évfordulója tiszteletére rendezett ünnepi közgyűlésen.

Szegfű Katalin hosszabb ideje dolgozik a nyomtatott és a hangzó médiában. Nem csupán a helyi lap, a *Békési Újság* főszerkesztője, hanem független újságíróként nagyjából másfél évtizede az *Evangélikus Életnek* is küld tudósítókat a Békés megyei – kiemelten a békéscsabai – evangélikusság életéről, interjúkat készít jeles személyiségekkel. Hosszú évek óta segíti az Evangélikus Rádió-misszió és a *Híd* magazin munkáját is.

Alapító tagja a Protestáns Újságírók Szövetségének, a szervezet cikkgyűjteményes kiadványaiban rendszeresen publikál. Egy időben egyháznak média-bizottságának munkájában is részt vett, a kevés számú vidéki hangot erősítve ebben a grémiumban. Megalapította és évekig szerkesztette a mezőberényi német, valamint a békéscsabai gyülekezeti lapot. Sokszor tudósított az egyház ifjú-

sági nagyrendezvényeiről, legalább fél-tucatnyi alkalommal a Szélerőzsa országos evangélikus ifjúsági találkozóról.

Újságírói munkája mellett *Szegfű Katalin* a mozgóképkultúra és médiaismeret tantárgyat tanítja békéscsabai középiskolákban, óraadó tanár a Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnáziumban is, számos diákot segítve e tantárgyból sikeres érettségi vizsgához. Békés Város Önkormányzatának Képviselő-testülete által adományozott kitüntetéséhez szívből gratulálunk.

■ EVÉLET-INFÓ

Mennybemenetel ünnepe – 1Kir 8,22–28

Találkozunk!

AZ ÜNNEP IGÉJE

Találkozunk a Moszkván, az óra alatt, a Deák téren a templom előtt, a Déli indulási oldalán, a szokott helyen, a temető bejáratánál, a folyóparton, a milánói dóm kapujában, az Empire State Building tetején! Fussunk össze a körúton vagy a meccsen, a hétvégén vagy holnap háromkor!

Jöjjön létre a nagy találkozás, ahogy egy évszázadot és pusztulást átívelő álomban Kate Winslet rátalál Leonard DiCaprióra a Titanic lépcsőjén. Találjuk meg egymást, ahogy Merle A sziget című regényében a vaksötét, viharos tengeren elveszített szigetre rábukannak a törekeny csónakban evező jó barátok.

Találkozunk! Nézzünk egymás arcába, fogjunk kezét, hallgassuk egymás hangját! Lépjünk ki a digitális távolságtartásból, az üzenetek arctalanágából, a telefonok torzításából! Mutakozzunk meg egymásnak! Hadd lássunk, és hadd lássanak minket!

Meg kell mondanunk, hogy hol és mikor! Nem szeretnénk úgy várakozni, ahogy Beckett hősei várnak Godotra, aki végül mindig csak „holnap érkezik”, de akkor „feltétlenül”. Biztos van varázsa magának a várakozásnak is, de mi szeretnénk tényleg találkozni.

Bár jó lenne véletlenül is összefutni. Egymásba ütközni az utcák és utak találkozásánál, a híd közepén, ahol te arra mész, én pedig erre. Jó lenne egymásba botlani, akár csak egy köszönetre, hogy utána nézhessek utánad, ahogy eltűnsz az emberek között.

Jézus történeti találkozásai emberformálók. Drámai, ahogy a vak látni kezd, a leprás megtisztul, a halott feltámad. Ennél még megrázóbb, amikor egy idős bölcs rájön arra, mit is jelent felülről születni, vagy egy nagyon is hétköznapi életet élő halász az örökkévalóság hirdetőjévé lesz, vagy egy parázna asszony néma hallgatójává válik Isten igazságának.

A mennybemenetel titka nem a búcsúzásról szól: találkozás ez is. Kitérül valami Isten igazságából. Kitérül a menny. Nem Isten és ember különbözőségén van itt a hangsúly, sokkal inkább a szétosztódás, a mindenkihez eljutás, az univerzalitás vágya ez.

Mert a szavaknak, kézzátételeknek, mozdulatoknak egy értelmük van: Isten találkozni szeretne az emberrel, végtelen vágyakozással, öröktől levő reménykedéssel, hogy meglátják egymást. Szeretne kilépni az ember hitlensége teremtette vakság arctalanágából, melyben észrevétlenek maradnak gondoskodásának tettei. Szeretné, ha az ember meglátná, hogy félelmében elrejtette arcát teremtője előtt.

A találkozás azonban nem jön létre egykönnyen. Leragadtunk sorsunk gyengeségeinél. A csodát csak halandó életünk számára voltunk képesek érvényesíteni, és nem mertünk belekinteni az örökkévalóság mélységébe.

Lakhat-e Isten a földön? Salamon templomszentelési imádságának kérdése egyidejűleg Isten kérdése is. Vajon létrejöhet-e a találkozás Isten és ember között? Nem áll-e útjába az ember földhözragadtsága? Vajon nem áll-e útjába Isten végtelen szentsége?

Salamon bátorsága vagy egyszerűsége abban van, hogy a lehetetlenség ellenére faragja a követ és a fát, és elkészíti a házat. Tudja, hogy nem fogja tudni ide kötni Istent, de számít arra, hogy kérései mégis ezen a helyen figyelemre és meghallgatásra találjanak. Isten félelme pedig abban áll, hogy vajon nem tekint-e rá majd úgy az ember, mint hasznos Istenre, akiben csupán hétköznapi vágyait reméli megvalósulni.

Az igazi találkozás Krisztus keresztese. Ez az a pont, ahol Isten rátalál az emberre, és az ember rátalál Istenre. Az ember felfedezi az örökkévalóságra nyitott kaput: bűneinek bocsánatát, a hozzá közeledő szeretetben elfogadtatását. Isten pedig minden porcikájával átéli az ember törékenységét és az iránta érzett szálnalmának létjogosultságát.

Az igazi találkozás az üres sír. Ez az a pont, ahol Isten rátalál az emberre, és az ember rátalál Istenre. Az ember hálával éli át, hogy léte legreményesebb kérdésére mégis van válasz. Isten pedig hatalmának minden jóságával kész magához ölelni teremtményét.

Az igazi találkozás még előttünk van. Amikor ember és Isten szemtől szemben állhat majd egymás előtt. Amikor Isten szülői szeretetétől körülveve, félelem nélkül szégyenkezhetünk bűneink miatt, és boldog titkok tárulnak fel, és régen nem látott szereteteinket ölelhetjük át, és megértjük életünk valódi értelmét. Akkor majd nem kell kérnünk. Mint jó barátok vagy mint apa és fia, akik talán véletlenül, talán a találkozót megbeszélve ülnek egy asztalnál, akik a beszélgetésben, a mozdulatokban és az időben átélnek a legfontosabbat: hogy összetartoznak.

■ KOCZOR TAMÁS

Istentisztelet-közvetítés a Duna Televízióban

Bemutatkozik a Mosonmagyaróvár–Rajka–Hegyeshalom–Levéli Evangélikus Egyházközség

Mosonmagyaróvár Győr-Moson-Sopron megye legészakibb városa, Ausztria és Szlovákia közelségében; 1939-ben Moson és Magyaróvár egyesülésével jött létre. Korábban mindkét település Moson vármegye székhelye volt. A névadó Moson az István királyi vármegye-rendszerben várispánság.

1354-től Magyaróvár kiváltsággal mezőváros. Itt élt Huszár Gál protestáns prédikátor 1554-től 1560-ig; iskolát és nyomdát is alapított. Emlékét az evangélikus templomban tábla, a városban pedig utcánév őrzi. Moson vármegye 1847-ben az utolsó rendi országgyűlésre gróf Széchenyi Istvánt, a legnagyobb magyart küldte. Ődön nevű fia magyaróvári lakos és díszpolgár is volt.

Mosonon és Magyaróváron a régi budapest-bécsi országút haladt át. Ma az M1-es autópálya nyugatról határolja a várost. Vasúton 1855 óta érhető el. Moson híres a Kühne-gyárról, Magyaróvár nyomdával, kórházzal, takarékpénztárral, múzeummal, országos kísérleti intézetekkel bírt. 1899-ben létesült a mai Mofém-gyár elődje, 1913-ban a löporgyár, ennek a világháború utáni leszereléséből jött létre az Ipartelep.

A 20. századi történelmi tragédiák nem kerültek el a várost, súlyosak voltak a veszteségek. A megye területének egy részét elcsatolták, majd 1924-re önállósága is megszűnt. Magyaróvár megyeszékhelyből járási székhely lett. 1944 nyarán deportálták a város izraelita lakosságát, 1945 után a német származásúakat telepítették ki.

1956-ban, a magyar forradalom és szabadságharc alatt gyilkos sortűz dördült el.

Minden nehézség ellenére a város-egyesítéskor tizenhatezres lakosság szám mára megduplázódott, új városközpont, több új városrész jött létre.

A magyaróvári evangélikus gyülekezet eredetileg Levél filiája volt. A magyaróvári, mosoni, lucsonyi és halászi evangélikusokat tömörítő gyülekezet számára a templomépítés lehetőségét Fischer Henrik magyaróvári polgár 1855. évi végrendelete alapozta meg. Fischer magyaróvári házának ellenértékét ajánlotta fel a templomépítéshez, de a gyülekezet is gyűjtött adományokat. A templomépítéshez a telket Magyaróvár ingyen adta a Lajtán túli Újtelepen. A templom tervezője és építője Bendl Károly lucsonyi építőmester. Az építkezés 1876-tól 1879-ig tartott, a templom felszentelésére 1884. június 8-án került sor.

Evangélikus istentisztelet a Duna Televízióban

Június 4-én, pünkösd ünnepén 11 órától istentiszteletet közvetít a Duna Televízió a mosonmagyaróvári evangélikus templomból. Igét hirdeti KISS MIKLÓS esperes.

■ BEREGSZÁSI BALÁZS

HIRDETÉSEK

A Keresztény Értelmiségi Fórum következő alkalmán a budahegyvidéki evangélikus templomban (Budapest XII. ker., Kék Golyó u. 17.) május 22-én, 18.30-kor *A középkori magyar főváros, Buda – Város- és szellemtörténeti vázlat 1526-ig* címmel dr. Blázy Árpád egyháztörténész vetített képes előadása hangzik el.

Az Evangélikus Hittudományi Egyetem pályázatot hirdet egyetemi lelkészi munkakör betöltésére. A munkavégzés helye: 1141 Budapest, Rózsavölgyi köz 3. Az egyetem várja azoknak a lelkészeknek a jelentkezését, akik elhívást éreznek a hallgatók, az EHE oktatói és munkatársai lelképásztorolására; az egyetem istentiszteleti életének és a szupplikációknak a szervezésére, valamint az Evangélikus Teológusotthon vezetői feladatainak elvégzésére. Az egyetemi lelkész felelős az intézmény evangélikus egyházi jellegéért, a közösségépítésért, és tevékenységével a lelki növekedést és az egyházi szolgálatra való felkészítést segíti elő. A pályázatnak tartalmaznia kell: önéletrajzot; az eddigi szolgálati tevékenység bemutatását; motivációs levelet: az egyetemi lelkészi szolgálatra vonatkozó tervek és elképzelések ismertetését. A szolgálatba állás kezdete: 2017. szeptember 1. A jelentkezéseket – postai úton – a következő címre kérjük küldeni: Evangélikus Hittudományi Egyetem Rektori Hivatal, 1141 Budapest, Rózsavölgyi köz 3. Az elvégzendő szolgálat további részleteiről, a körülményekről és a díjlevélről részletes információ kérhető az Evangélikus Hittudományi Egyetem Rektori Hivatalában *Pintér Zsuzsanna* rektori titkárnál a zsuzsanna.pinter@lutheran.hu címen vagy az 1/469-1052-es telefonszámon. Jelentkezési határidő: 2017. június 6.

Intézményvezetői pályázat. A meghirdető szerv: Celldömölki Evangélikus Egyházközség. *Meghirdetett munkahely:* Hajnalcsillag Evangélikus Óvoda (OM-azonosító: 036435). *Székhely:* 9500 Celldömölk, Koptik Odó u. 4. *Az intézményvezetői munkakör, megbízás betöltéséhez szükséges iskolai végzettségek, képesítések, egyéb feltételek:* az adott nevelési-oktatási intézményben pedagógus-munkakör betöltéséhez szükséges felsőfokú iskolai végzettség és szakképzés, mesterfokozat; pedagógus-szakvizsga keretében szerzett intézményvezetői szakképzés; legalább öt év pedagógus-munkakörben szerzett szakmai gyakorlat; legalább 5 év evangélikus egyházközségi tagság; evangélikus konfirmáció, lelkészi ajánlás. *Juttatások, illetmény, pótlék, egyéb:* a megbízás kezdete 2017. augusztus 1.; a megbízás 5 évi időtartamra szól; a pályázat beérkezésének határideje 2017. június 30.; a pályázat elbírálásának határideje 2017. július 10.; juttatások a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény, valamint a Magyarországi Evangélikus Egyház törvényei és szabályrendelete szerint. *A pályázatnak tartalmaznia kell:* a) a pályázati feltételekben előírtak teljesüléséről szóló igazolásokat (ha a pedagógus-szakvizsga keretében szerzett intézményvezetői szakképzés megszerzése még folyamatban van, szükséges a felsőoktatási intézmény igazolása a tanulmányok várható befejezéséről, amely legkésőbb 2017. június 30. előtt várható); b) a pályázó önéletrajzát és részletes szakmai életrajzát; c) az intézmény vezetésére vonatkozó szakmai programot és a szakmai helyzet-elemzésre épülő fejlesztési elképzeléseket; d) lelkészi ajánlást gyűlekezeti lelkésztől. *A pályázathoz mellékelni kell:* a pályázó jelenlegi munkahelyét, beosztását igazoló dokumentumokat; három hónapnál nem régebbi érvényes erkölcsi bizonyítványt; a konfirmációs emléklap hiteles másolatát vagy a konfirmáció igazolását. *Előnyt jelent:* a celldömölki köznevelési intézményrendszerben szerzett tapasztalat; a kötelezően előírtakon túl további szakvizsgák megléte; fejlesztő, differenciáló pedagógiai végzettség; fejlesztőpedagógiai óvodapedagógusi képzettség; sajátos nevelési igényű gyerekeket fejlesztő pedagógiai végzettség; a tanulási nehézségek megelőzésére és oldására szolgáló mozgásterápiás végzettség; számítógépes alapismeretek; teológiai továbbképzésen való részvétel. *Felvilágosítás a részletes pályázati feltételekről:* Celldömölki Evangélikus Egyházközség, 9500 Celldömölk, Ostffy Mihály tér 4., *Rác Dénes* lelkész, tel.: 06-20/824-2755; e-mail: vadrac@freemail.hu. *A pályázat címe:* Celldömölki Evangélikus Egyházközség, 9500 Celldömölk, Ostffy Mihály tér 4., *Rác Dénes* lelkész. A borítékra írják rá: „Intézményvezetői pályázat”.

Hálaadó és missziói nap. Szeretettel hívjuk a Vasi Evangélikus Egyházmegye és a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület gyülekezeteinek tagjait a Gusztáv Adolf vasi hálaadó napra és egyházkerületi missziói napra. Helyszín: Sárvár. Időpont: május 28. Mottó: „Kezdetől velem!” (Jn 15,27b) Program: 9.30-tól a Lajoskomáromi evangélikus fúvószenekar hívogató koncertje az I. bástyán • 10.00–11.30: Istentisztelet úrvacsoraosztással a várudvaron felállított nagysátorban – igehirdető *Szemerei János* püspök. Párhuzamosan gyermekistentisztelet a hátsó várudvaron található táncteremben • 11.30–12.00: Koszorús és gályarabok emléktáblájánál • 12.00–13.00: Ebéd (szarvasi diakónia) • 13.00–15.30: Párhuzamos kulturális programok, teaház, gyülekezeti labdarúgó-bajnokság • Nagysátor, 13.30: *Akinek szívében Krisztus keresztese...* (a nemescsói ifjúság reformációi darabja) • 15.00: (rossz idő esetén!) Oratorikus koncert *Szigeti István* műveiből • Táncterem, 14.00: Palinta Társulat (gyerekeknek) • Szabadtéri színpad, 15.00: (jó idő esetén!) Oratorikus koncert *Szigeti István* műveiből – *Talpig vasban* (szoprán szóló és gitárra); *Elégia* (szóló fuvolára és vonószenekarra); *Adagio* (szóló oboára és vonószenekarra); *Stabat Mater* (szoprán szóló, vegyes karra és kamarazenekearra) • Hátsó várudvar: KIE-kávéház, szombathelyi Ten Sing; Reformátor sörfőzde, Balatonszárszó • sárvári vendéglátók • Lovagterem, 13.30–14.15: *Dinnyés József* előadása Huszár Gálról • 14.15–15.00: dr. Monok István könyvbemutatója (*Sylvester János Újszövetség-fordításának nyomás kiadása*) • Klubterem, 13.00–15.00: Interaktív filmbemutató – Luther-rajzfilm (*Sztrókey Edit*) • Sportpálya: gyülekezeti labdarúgó-bajnokság • 15.30–16.00: Úti áldás. Az istentisztelet perselypénze a Gusztáv Adolf Segélyszolgálat céljait támogatja.

EVANGELIKUS.HU

Húsvét ünnepe után 5. vasárnap (Rogate) – Jn 16,23b–27

Hát nem én imádkozom?

A VASÁRNAP IGÉJE

Látszat. Temesvár egyik tágas terén egy mobilozó, sétáló fiúcska lendületes szobra teszi érdekessé a környezetet. Az élethű alkotás a távolból első pillantásra megtevesztésig hasonlít egy közöttünk sietős léptekkel, magabiztosan haladó, hetyke fiatalra, közelebről azonban inkább ijesztő. Ugyanis a fiúcska testének egyes részei hiányoznak. A lyuggatott testen átnézve a szétesés és az üresség veszélye sejtik. Ezt az élményt még inkább fokozza, hogy kezében nincs mobiltelefon, csupán hüvelyk- és kisujja széttartásával imitálja a beszélgetést.

Ami Jézus után marad. Az evangéliumban megrajzolt tanítványok hasonló félelmekkel küzdöttek. Eszközként kapják az imádság ajándékát, ám nemigen értik, hogyan használják majd. Rogatának, az imádság vasárnapjának igéjét olvasva olyan érzésünk van, mintha Jézus ezeket a természetes bekövetkező tanítványi bizonytalanságokat előre tudta volna, hiszen Mesterük arról beszél, hogy elmegy az Atyához, és egy ideig nem is jön vissza.

Kérdések törnek elő a tanítványokból: Jézus két előjetele között mi történik velük? Vajon valószínűs tudnak-e majd Istennel kapcsolatot tartani? És ha igen, milyen formában? Ráismerünk magunkra, mert bizony a Jézus nélkül maradó gyülekezet kérdéseit fogalmazza meg az evangélium írója. Az imádság ugye nem csupán a széteső személyiséggel küzdő tanítvány képzeletbeli beszélgetése lesz? Ugye lesz valaki a vonal másik végén? János evangélista arra emlékszik vissza, hogy erre Jézus különös

szavakat mondott legközvetlenebb barátainak: „... amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.” (23. v.)

A ráhangolódás. Az elmélyült imádság egyik ismérve, hogy nincs elkapkodva. Olyan ez, mint amikor valaki nagyon szeretne elaludni, ám épp a sürgetés miatt nem tud. El kell tudnia engedni azt a gondolatot, hogy el akar aludni, más-különb pont ez válik az elalvás akadályává.

Jézus megtanít bennünket elmélyülten imádkozni. Sokan vágnak erre. Istennel közvetlenül beszélgetni a keresztyén hitélet virágba borulása. Akaratunkon túl azonban másra is szükségünk van. Jézus két kapcsolatból indul ki. Magára és az Atyára tesz utalást. Ennek a két kapcsolatnak a viszonya köt össze bennünket Istennel, akit megszólítunk, akinek hálát adhatunk, akinek könyöröghetünk, akitől kérhetünk.

Minél többet értek meg Jézus személyéből – sugallja ő maga –, minél inkább krisztusi az életem, annál inkább hasonlít az imádságom az ő imádságaihoz. Azt szeretné, ha imádságunk olyan lenne, amit az Atya nem utasít el. Az Atya Fia imádságát sohasem utasítaná el, hiszen ők ketten egyet gondolnak, egyet akarnak; ebbe a nagy egyetértésbe Jézus főpapi imádsága már minket is bevon. „*En azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyes legyenek, ahogy mi egyes vagyunk: én öbennük, és te énbenem...*” (Jn 17,22–23a)

Míg a hívő – és különösen egy kereső ember, akinek ez még életbevágóbb kérdése – reményvesztett pillanataiban azon örlődik, hogy a feltámadt és mennybe távozó Jézus visszajöveteléig milyen kapcsolati lehetősé-

ge maradt Istennel, addig Jézus a lehető legegyszerűbben mondja el a megoldást. Az imádság ereje a Jézussal megtörtént azonosulásban van. Aki erre rátalál, megnyugszik, és imádsága minden benne lévő gondolatnál tisztább lesz. Egyszerre lesz sajátja, és lesz Krisztusé.

Ez vezet el bennünket ahhoz a gondolathoz, hogy Jézus nevében kérni valamit csakis tökéletes tartalom lehet. Ezzel Jézus azt is elmondja, hogy amit saját eszemmel, erőmmel kérek, nem talál meghallgatásra. Keresztyén életünk nyári zápora a helyes imádság. Megannyiszor felüdit. Ráhangolódás ez Isten szent és jó akaratára.

Az Istenre hangolódott tanítvány öröme. Minden helyes imádságot azért tud teljesíteni az Atya, mert az már imádságunk előtt is terve volt. Olyan ez, mint a jó házasság. A feleség szeretne egy jó nagyot sétálni a tóparton a munkájába merült férjével, amit egy mondatlan jelez is, mire a férj mosolyogva csak ennyit mond: „Már felvettem a cipőmet, indulhatunk.” Isten tudja, mi a jó nekünk – nekünk is meg kellene tudnunk, mi a jó nekünk, a beteg édesanyánknak, a kamasz gyermekünknek, szeretett gyülekezetünknek.

Végül kiderül, hogy az imádság nem a széteső ember délibábjá, hanem a hiánytalansággal megajándékozott tanítvány életének öröme. Ez ad egy mégis magabiztosságot az alázatosan Isten felé forduló énünknek, amely belép egy olyan világba, ahol már nem a steril logikai rendszerek, hanem a krisztusi logikába vetett hit bizonyossága uralja a szót és a jövőt.

■ HORVÁTH-HEGYI OLIVÉR

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

„Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem.” (Zsolt 66,20)

Húsvét ünnepe után az 5. héten az *Útmutató* reggeli s heti igéi az imádkozó és az Úrra néző gyülekezetnek tanácsolják: *Rogate!* „...szüntelenül imádkozzatok...” (1Thessz 5,17) Isten Krisztusért meghallgat: imádkoztatok, mert ez a lélek lélegzetvétele! Jézus eszedik érettünk. „Minden jó adomány és tökéletes ajándék felülről, a világosság Atyjától száll alá...” (Jak 1,17; LK) Jézus az imádság meghallgatását igéri hívó tanítványainak: „*Bizony, bizony, mondom nektek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek [...]: kéréteket és megkapjátok, hogy örömtök teljes legyen.*” (Jn 16,23,24) „Az imádság egyes-egyedül a hit műve, ezért imádkozni csak a keresztyén ember tud. Isten parancsolta, hogy Krisztus nevében imádkozunk, és Ő meghallgatást ígért az ilyen imádságra” – bátorít Luther. Pál arra kér: „...mindenekelőtt [...] tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért [...]. Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk színe előtt...” (1Tim 2,1,3) Jézus sok beteget meggyógyított, ám „*nagyon korán, amikor még sötét volt, felkelt, és félrevonult egy lakatlan helyre, és ott imádkozott.*” (Mk 1,35) S ő tanítványainak azért mondja el a hamis bíróról szóló példázatát, „*hogy mindenkor imádkozniuk kell, és nem szabad belefáradniuk [...]. Vajon Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá?*” (Lk 18,1,7) A tisztátalan lelket tanítványai nem tudták kiűzni a megszállott fiúból. Jézus ráparancsolt, s az kiment belőle. „*Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csak imádsággal.*” (Mk 9,29) Feltámadása után negyven nappal Jézus megáldotta tanítványait. „*És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe.*” (Lk 24,51) „...szemükhöz látára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük előtt. [...] íme, két férfi állt meg mellettük fehér ruhában, akik ezt mondták.” (ApCsel 1,9–11) „Galileabeli férfiak, mit néztek az ég felé? Ez Jézus, ki felvitetett töletek a mennybe, ekképpen jó el ítéltre.” (GyLK 708) Ő előre kijelentette: „...ha felemeltem a földről, magamhoz vonzok mindeneket.” (Jn 12,32) „Nézzünk fel Jézusra!” (Zsid 12,2; LK) Ő Isten jobbára ült, s közben jár egyházáért. S Pilátus kérdésére így felelt: „*Te mondd, hogy király vagyok.*” „*De az én országom nem innen való.*” (Jn 18,37,36) János láthatta s hallhatta a mennyben, ahogy az élőlények s a vének Istent dicsőítik: „*Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten! [...] Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom...*” (Jel 4,8,11) „*Kik itt neved dicsérik [...]. / Örök életre nekik / Hajlékod nyitva áll.*” (EÉ 514,4)

Jézus Krisztus mondja: „*Ha felemeltem a földről, magamhoz vonzok mindeneket.*” (Jn 12,32)

Húsvét ünnepe után a 6. héten az *Útmutató* reggeli s heti igéi a földön szolgáló gyülekezetet bátorítják: Isten meghallgatja erőtlenné népeinek kiáltását! Jézus nem hagyta magára egyházát, hanem Isten jobbán szüntelenül közbenjár érte. *Exaudi!* „*Halld meg, Uram, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg!*” (Zsolt 27,7) „Az Úr gazdagon megáld mindenkit, aki őt segítségül hívja.” (Róm 10,12; LK) Az Úr Jézus megígérte a Szentlelket övéinek: „*Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam; de ti is bizonyosságot tesztek...*” (Jn 15,26–27) Pál azért könyörög az Atyához, „*hogy Krisztus lakják szívetekben a hit által [...], és így megismerjétek Krisztus minden ismeretét meghaladó szeretetét...*” (Ef 3,17–19) Isten megígérte választott népe hazatérését: „*Összegyűjtelek benneteket [...], és összedeklek [...], és nektek adom Izraél földjét. Egy szívet adok majd nektek, és új lelket adok beléjük...*” (Ez 11,17,19; lásd az év igéjét: Ez 36,26a) A szeretet apostola a lelkek megvizsgálására figyelmeztet: „*...mert sok hamis próféta jött el a világba [...]: amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istenről van. [...] Mi Istentől valókat vagyunk...*” (1Jn 4,1,2,6) Az *Őszóvetség* evangéliistája boldog jóvendőről prófétál: „*Végül kiárad ránk a lélek a magasból. [...] A pusztában is jog lakik [...]. Az igazság békét teremt [...]. Béke és hajlékban lakik majd a népem...*” (Ézs 32,15–18) Jézus mennybemenetele után Péter így szölt Júdás helyett: „*Szükséges tehát, hogy [...] még valaki tanúja legyen velünk együtt az ő feltámadásának. Ekkor kijelöltek kettőt [...], és [...] imádkoztak. [...] Sorsot vetettek rájuk: a sors Mátyásra esett, és a tizenegy apostol közé sorolták őt.*” (ApCsel 1,21–26) Pünkösöd böjtjében Pál imádságában kéri: „*...a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt; és világosítsa meg lelki szemeket, hogy meglássátok...*” (Ef 1,17–18) Isten Krisztust mindennek fölé emelte, s ő búcsúbeszédében megígérte: „*...azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra. [...] Ő engem fog dicsőíteni...*” „*És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, és mi az ítélet. A bűn az, hogy nem hisznek énbenem...*” (Jn 16,13,14,8–9) „Tehát üdvösségünk is, kárhozatunk is azon fordul meg, hogy hiszünk-e Krisztusban, vagy sem. Krisztuson kívül minden kárhozatos és elveszett, Krisztusban viszont minden jó és üdvösséges” – vallja Luther. „Krisztus, ki hívednek / Küldtél mennyből Szentlelket [...], / Önts ki Lelked reánk is [...], / Hogy általa igédben / Ismerhesünk meg téged!” (EÉ 233,2)

■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (május 21.) Az Úr [...] ezt mondta [Salamonnak]: *Kérj valamit, én megadom neked! Salamon ezt felelte [...]: Adj azért a te szolgádnak engedelmes szívet, hogy tudja kormányozni népedet, különbséget téve a jó és a rossz között.* 1Kir 3,5,9a (Jak 1,5; Jn 16,23b–28[29–32]33; 1Tim 2,1–6a; Zsolt 30) Értékválasztásunkat leginkább a reklámpia akarja befolyásolni. Zúdit ránk mindent, ami el akarja hitetni velünk a boldogság, a szerencse illúzióját. A szépség, a gazdagság, a gondtalanság ebben az összefüggésben csak álom. Olyan ábránd, mint a lottószelvényét kitöltő emberé, aki gondolatban már kezdi is elkölteni soha meg nem érkező pénzét. Salamon engedelmes szívet kér, hogy tudjon kormányozni és különbséget tenni jó és rossz között. Merj kérni ilyen szívet, hogy jól láss a mindennapok világában!

Hétfő (május 22.) *Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmeket megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.* Róm 12,2 (Jer 4,3; Mk 1,32–39; ApCsel 2,42–47) Az embert alapvetően meghatározzák örökölt génjei, a múltja, a neveltetése. Erősen hajlamos a mintakövetésre, és amikor becsődöl, széttárja a karját: ez van, ilyen vagyok. Pál apostol leírja a változás lehetőségét. Olyan ez, mint amikor a szemorvos a próbaszemüvegen cserélgeti a lencsét. Lesz egy, amelyik minden eddiginél jobb. A keret a régi, a lencse egészen más. Ki az a bolond, aki nem a legjobbabbat akarná választani? Isten akaratánál nincs jobb egyikünk számára sem!

Kedd (május 23.) *Vigyázzatok, hogy senki se fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjétek mindenkora jóra egymás és mindenki iránt.* 1Thessz 5,15 (Péld 14,21; Lk 18,1–8; ApCsel 3,1–10) Valamikor még érvényes volt a „szemet szemért, fogat fogért” (2Móz 21,24) törvénye. A Krisztus nélküli világban ma is ezt látjuk. Pál apostol a jézusi arany szabályt fogalmazza meg saját szavaival. Ez nem ideál, hanem a lehető legjobb életirány. Sok szülő dilemmája, hogyan nevelje a gyermekét, hiszen a szelidét, a jót mindig eltapossák. Ám lehet, hogy egy „csatát” elveszítünk, de a „háborút” megnyerjük. Mert a Krisztusba vetett hit legyőzi a világot. Az ige mértékén megálló élet, lelkiismeret nagyon nagy kincs!

Szerda (május 24.) *Jézus így imádkozott: Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedüli igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.* Jn 17,3 (5Móz 7,9; Mk 9,14–29; ApCsel 3,11–26) „Örök élet? Sose halunk meg?” – kérdezi egy negyedik hittanos fiú. Tízévesen még mer kérdezni, a hitetlen felnőtt meg legyint: ostobaság. Az örök élet „kulcsa” az Isten-ismeret, a megváltottságom tudata. Tudom, hogy „*elvégeztem*” (Jn 19,30), és ez az én megváltásom is. A számítógépet használók nagyon jól tudják, milyen az, amikor a leírt szöveg „elszáll”, mert nem volt elmentve. A folyamatos mentés őrzi az információt. Az örök élet a folyamatosan megmentett élet. Ha ezt tudjuk is, hisszük is, nem vagyunk elvesztettek.

Csütörtök (május 25.) *Anániás így válaszolt: Uram, sokaktól hallottam erről a férfiről, mennyi rosszat tett a te szentjeid ellen Jeruzsálemben. Ezt mondta neki az Úr: Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet a népek, a királyok és Izrael fiai elé.* ApCsel 9,13,15 (Zak 6,15a; Lk 24,[44–49]50–53; ApCsel 1,3–4[5–7]8–11; Zsolt 47) Értékítéletünk általában a tudásunkon és a tapasztalatainkon alapul. Hagyományosan tudjuk, hogy kutyából nem lesz szalonna. És mégis... Ahol Isten megmutatja magát, ott a lehetetlen is lehetséggé válik. Lehet, hogy a Krisztus-hívőket üldözőből apostol legyen? Megértem Anániást: előítéletes, mint oly sokan. Jézus szava, a teremtő erejű szó meggyőzi. Eszköz lesz, hogy Saul-Pál is eszköz lehessen az evangélium terjesztésében. Hallgass Jézus szavára!

Péntek (május 26.) *Imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait!* Jel 14,7 (Jób 9,8–9; Jn 18,33–38; ApCsel 4,1–12) Imádom, imádlak – milyen gyakran halljuk ezeket a szavakat! Pozitív tartalmakat akarunk hordozni, csak hogy ez a bibliai mértéken nem áll meg. Imádni bibliai értelemben csak azt lehet, akihez imádkozunk. Ezért merjük imádni azt, aki a világ teremtője. Teremtő szavára állt elő a világmindenség, a látható és láthatatlan világ. Az új atomfizikai felismerések, az úrkutatás legújabb felfedezései mind megerősítenek bennünket abban az einsteini felismerésben, hogy „Isten nem szerencséjétek”. Imálandó.

Szombat (május 27.) *Ezt mondta magában az Úr: Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt, bár gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva.* 1Móz 8,21 (1Jn 3,5; Jel 4,1–11; ApCsel 4,13–22) A Biblia egyik legszomorúbb mondata az, amikor Isten kimondja: megbánta, hogy embert teremtett a földre. Isten szomorúsága az ember végtelen gonoszsága miatt van. Mégis, az özönvíz végén kimondja a megmásíthatatlan ígérte: nem átkozza meg többé a földet az ember miatt. Talán jobb lett az ember? Dehogy. Ifjúságától kezdve gonosz a szívének indulata. Akkor mi változott? Isten az ítéletet mutató arca helyett a kegyelmes arcát mutatja meg. Mintha az evangélium egyik csiráját tapasztalnánk meg. Van kiút a katasztrófából. Ez nem a magunk építette út, hanem Isten útja. Járjunk rajta!

■ VARSÁNYI FERENC

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evel@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikuslutheran.hu
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelet.hu • Előfizetés: kiado@lutheran.hu
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Őllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519.
Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.balla@lutheran.hu). Főszerkesztő: PINTER KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Őllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518.
Felelés kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kende@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felélős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág telefonszámán: 06-1/767-8262 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 2498-5309

